

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2522/2019
15.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Стефановић Матковић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље-противтужене АА из ..., чији је пуномоћник Благоје Стојановић, адвокат у ..., против тужене-противтужиље Републике Србије, Министарства одбране, Сектора за материјалне ресурсе, Војнограђевинског центра Београд, чији је заступник Војно правобранилаштво Београд, ради утврђења и иселења, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3393/18 од 30.05.2018. године, у седници већа одржаној 15.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3393/18 од 30.05.2018. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3393/18 од 30.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 4314/16 од 13.11.2017. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и утврђено да тужиља-противтужена (у даљем тексту: тужиља) у односу на тужену-противтужиљу (у даљем тексту: тужену) има право закупа стана број .. у улици ... број .. на ..., по основу брака са пок. ББ и заједнице живота са његовом пок. мајком ВВ, носиоцем права закупа на предметном стану; ставом другим изреке одбијен је противтужбени захтев да се обавезе тужиља да се исели из стана број .. у улици ... број .. на ... и да стан испражњен од лица и ствари преда туженој; ставом трећим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка у износу од 171.500,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3393/18 од 30.05.2018. године одбијена је жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Тужиља је благовремено изјавила одговор на ревизију.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући према цитираној законској одредби Врховни касациони суд није прихватио одлучивање о посебној ревизији јер у конкретном случају нема потребе да се размотре правна питања од општег интереса, ни правна питања у интересу равноправности грађана, нити има потребе за уједначавањем судске праксе и за новим тумачењем права. О праву тужиле нижестепени судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са сличним чињеничним стањем и правним основом.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5. ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права закупа у овој парници поднета је 03.10.2016. године, а противтужба ради исељења 02.12.2016. године. Побијана другостепена пресуда донета је 30.05.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 12.500,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000,00 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић